

[Askjær Jørgensen]

rens regnefejl, jeg henviser til – hvor ender det henne? Det er jo i vinteren 1981–82 mere end 1 mia kr., og det er ca. ½ mia kr. i indeværende finansår i priser pr. 1. januar 1980. Men der er prisstigninger på, og selvfølgelig skal disse EFG-uddannelser, hvis de vedtages, gøres færdige. Der er altså tale om bare lige at smide 1 mia kr. oven på det gigantiske underskud, som i forvejen er løbet løbsk, som man i forvejen ikke har styr på.

Og så er vi i den situation her og nu, at de konservative ikke tør tage stilling, at venstre ikke tør fortælle her, hvad de vil, at regeringen hviler på og fungerer på basis af nogle forligspartier, som heller ikke her tager stilling; de tør ikke fortælle offentligheden, hvad de vil. Hvad er det for en situation at byde den danske befolkning? Den offentlige økonomi kan ikke styres af regeringen. Det hele er løbet løbsk, det flyder, ingen har styr på nogen ting, og de partier, der er det parlamentariske grundlag for regeringen, tør ikke fortælle offentligheden, hvad de vil. Hvad er det for noget at byde befolkningen, uanset om vi har aviser eller ej?

Vi skal fra fremskridtspartiets side dybt beklage, at man henviser til, at det er noget, der bør foregå i lukkede udvalgs møder. Det kan ikke hjælpe at henvise til, at når det er et nyt område, så kan man tage det herved, men når det blot er en udvidelse af noget eksisterende, så kan man bevilge det oppe i finansudvalget. Ja men hvorfor i alverdens riger og lande har man stillet så mange ændringsforslag til finanslovsforslaget, som regeringen har gjort, i et forsøg på at få budgetterne til at passe, hvis man bare kunne ændre et enkelt område med 500 mill. kr. eller 700 mill. kr. ved et aktstykke uden at blinke? Det kan man naturligvis ikke. Der var jo slet ingen mening i at have det specificeret ud og have fastlagt, hvad det skal bruges til, hvis der kunne ske så store ændringer, uden at det var noget, som ragede offentligheden.

Finansloven, som vedtaget, er et offentligt dokument, som samfundets borgere har at rette sig efter. Vi kan ikke tillade os i finansudvalget pludselig at disponere med milliardbeløb i afvigelse i forhold til, hvad vi har vedtaget, og hvad vi er ansvarlige for, når vi stemmer her i folketingsalen.

Det er en trist dag for parlamentarismen og for demokratiet i Danmark, hvis man tillader sig at ville have de ting afgjort i lukke-

de udvalgs møder, og det er en trist dag, når partierne ikke tør sige, hvor de står.

Palle Simonsen (KF):

Man må jo nok fastslå, at hykleriet har gode vækstbetingelser i hr. Askjær Jørgensens bemærkninger.

Vi er naturligvis parate til at offentliggøre vores standpunkt til de aktstykker, når vi har taget endelig stilling, det skal ikke skjules for nogen.

Jeg synes, det skal siges til hr. Askjær Jørgensen og i øvrigt også til hr. Glensgård, at det beløb, vi taler om her, naturligvis er et meget stort beløb, det bagatelliserer jeg ikke, men det er ikke noget nyt for finansudvalget. Jeg gør bare opmærksom på, at i folketings-samlingen 1979–80 kom regeringen til finansudvalget med aktstykker for 1,3 mia kr. til nye beskæftigelsesprojekter. Det var en ikke udnyttet ramme fra beskæftigelsesplanen 1977–79 på 1,3 mia kr. Det krævede man ikke i folketingsalen. Der kom et aktstykke i samme folketingsamling, nemlig aktstykke nr. 511 fra arbejdsministeren, på 86 mill. kr. Det minder meget om det aktstykke, som ligger fra arbejdsministeren i dag. Det var netop baggrunden for, at jeg sagde, at der for så vidt ikke er så meget nyt i selve principperne; det, det drejer sig om, er: vil vi give bevillingen, eller vil vi ikke give bevillingen?

Finansudvalget har altså gang på gang givet store bevillinger i forbindelse med beskæftigelsesplaner, uden at man har krævet det i folketingsalen. Derfor er det hykleriet, hvad hr. Askjær Jørgensen står og siger her fra folketings talerstol.

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, det lader ikke til, at arbejdsministeren vil gå op og forklare de divergenser, der er i beløbsangivelsen i de aktstykker, jeg henviser til. Arbejdsministeren bryder sig åbenbart ikke om at fortælle offentligheden, hvordan det går til, at der er så store unøjagtigheder i hans aktstykker.

Jeg vil sige til hr. Palle Simonsen, at selv om finansudvalget tidligere har givet regeringen for let spil med dens aktstykker, er det fra vor side ikke ensbetydende med, at vi fortsat vil lade dette passere. Når vi er særlig nervøse nu, så er det, fordi undervisningsmi-